

דברי סיבום לפרק "כירה"

פרק זה, שיעיקו בירור פרטיו מלאכת הבישול בשבת, זו בבעיה זו מן הצדדים המעשיים, המרגשים הדברים הנוגעים למגmr הכנות תבשילים ליום השבת.

תחילה התברר כאן מה הם אופני ההיתר והאיסור בהשתארת התבשיל על גבי כירות מסווגים שונים, כדי שיינגרם הבישול וישאר המאכל חמ ביום השבת. עקרונית סוכם שם התבשיל ראוי כבר לאכילה על ידי הרחק, עם כניסה השבת, או שאין מקום להחשש מפני הבערת אש בשבת — מותר להשאייו על גבי הכירה.

הכיוואר העקרוני יותר בהלכות בישול נפתחים בהכרעה כי יש להבחין בין הבישול באש, האסור מדין תורה, ובין כל צורה אחרת של בישול (בחוות השימוש וכיווצא בו), שם נאסר — נאסר רק משום גיורת חכמים. אף הוכרע כי איסור בישול חל על כל מיני מאכלים ומשקים, כל אחד בדרגת חום מיוחדת לו המביאה אותו לידי בישול. אף יש חומריהם שונים שיש בהם כדי לזרז או להאט את מהירות הבישול ואת החום הדרוש לשם כך.

ואגב הדיון בהלכות בישול נדרנו גם כמה דברים הנוגעים לטלטולם של כלים המשמשים לבישול ולהארה, ובאיו מידה אפשר לומר על כלים שנתייחסו למלאות איסור, או לדברים שאינם ראויים לשימוש בשבת, והדווקאים לחם, — שאף הם מוקצים מן השימוש ואסורים בטלטול בשבת.